

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 706/2019

03.10.2019. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Веска Крстајића и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Горана Огњановића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног, адвоката Владете Станковића и адвоката Бранислава Станишића, поднетом против правноснажних пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 933/18 од 28.11.2018. године и Кж3 5/2019 од 23.04.2019. године, у седници већа одржаној 03.10.2019. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Горана Огњановића, поднет против правноснажних пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 933/18 од 28.11.2018. године и Кж3 5/2019 од 23.04.2019. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Прокупљу К 13/16 од 18.09.2018. године, између осталих, окривљени Горан Огњановић је на основу члана 423. тачка 2) ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, те му је изречена мера безбедности одузимања предмета, док су трошкови кривичног поступка пали на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 933/18 од 28.11.2018. године, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Прокупљу преиначена је пресуда Вишег суда у Прокупљу К 13/16 од 18.09.2018. године, тако што су окривљени Горан Огњановић и окривљени АА оглашени кривим свако због извршеног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ и осуђени на казне затвора у трајању од по три године, те је окривљеном Горану Огњановићу изречена мера безбедности одузимања предмета, као у изреци пресуде и мера безбедности обавезног лечења наркомана која ће трајати док постоји потреба за лечењем, али не дуже од три године, у коју

казну му је урачунато време проведено у притвору од 29.05.2015. до 11.12.2015. године. Истом пресудом окривљени је обавезан да првостепеном и другостепеном суду накнади трошкове кривичног поступка као и судског паушала.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж3 5/2019 од 23.04.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног и потврђена пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 933/18 од 28.11.2018. године.

Против наведених правноснажних пресуда Апелационог суда у Нишу, браниоци окривљеног Горана Огњановића, адвокати Владета Станковић и Бранислав Станишић, поднели су, на основу члана 483. став 1. ЗКП захтев за заштиту законитости, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да „усвоји поднети захтев и пресуду Апелационог суда у Нишу Кж1 933/18 од 28.11.2018. године преиначи тако што ће усвојити жалбу бранилаца окривљеног и укинути побијану пресуду Апелационог суда у Нишу Кж1 933/18 од 28.11.2018. године, којом је усвојена жалба Вишег јавног тужиоца у Прокупљу и преиначена пресуда Вишег суда у Прокупљу К 13/16 од 18.09.2018. године“.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, након чега је одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом бранилаца окривљеног се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, уз образложење да се побијане пресуде заснивају на доказима на којима се по ЗКП не могу заснивати, пре свега на потврди о привремено одузетим предметима ПУ Прокупље од 29.05.2012. године, с обзиром на то да конкретном приликом није сачињен нити записник, нити службена белешка о прегледу возила, како то предвиђа члан 286. ЗКП, а затим су незаконито одузети предмети – психоактивне таблете, супротно одредби члана 287. став 2. ЗКП предате на вештачење НКТИЦ, Одсек Ниш, чиме је, по ставу одбране, и налаз и мишљење НКТИЦ незаконити доказ.

Врховни касациони суд изнете наводе оцењује као неосноване.

Одредбом члана 286. став 1. ЗКП прописано је: „ако постоје основи сумње да је извршено кривично дело за које се гони по службеној дужности, полиција је дужна да предузме потребне мере да се пронађе учинилац кривичног дела, да се учинилац или саучесник не сакрије или не побегне, да се открију и обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ, као и да прикупи сва обавештења која би могла бити од користи за успешно вођење

кривичног поступка,“ , док је ставом 2. прописано „у циљу испуњења дужности из става 1. овог члана полиција може: да тражи потребно обавештење од грађана; да изврши потребан преглед превозних средстава, путника и пртљага; да за неопходно потребно време, а најдуже до осам часова ограничи кретање на одређеном простору; да предузме потребне мере у вези са утврђивањем истоветности лица и предмета; да распише потрагу за лицем и предметима за којима се трага; да у присуству одговорног лица прегледа одређене објекте и просторије државних органа, предузећа, радњи и других правних лица, оствари увид у њихову документацију и да је по потреби одузме; да предузме друге потребне мере и радње. О чињеницама и околностима које су утврђене приликом предузимања појединих радњи, а могу бити од интереса за кривични поступак, као и о предметима који су пронађени или одузети, саставиће се записник или службена белешка.“ , док је ставом 4. прописано: „о предузимању мера и радњи из става 2. и 3. овог члана полиција одмах, а најкасније у року од 24 часа након предузимања, обавештава јавног тужиоца“.

Из списка предмета произлази да су овлашћена службена лица МУП-а РС ПУ Прокупље, у складу са својим овлашћењима из члана 286. став 1. ЗКП, јер су постојали основи сумње да је извршено кривично дело за које се гони по службеној дужности, на лицу места, код села ..., на месту где су окривљени изнајмљеним путничким возилом слетели са пута, предузели потребне мере да се пронађу учиниоци кривичног дела и да се открију и обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ, те су прегледом путничког возила, пртљага и путника што су овлашћења полиције прописана чланом 286. став 2. ЗКП пронашли супстанце које се налазе на списку Правилника о утврђивању психоактивних контролисаних супстанци које су одузете од окривљених. О пронађеним и привремено одузетим предметима сачињена је потврда МУП-а РС ПУ Прокупље од 29.05.2016. године коју је сачинио овлашћено службено лице - Милан Милошевић уз назнаку, у истом акту, да је исти сачињен у смислу члана 286. став 1. и 2. ЗКП, коју потврду је без оспоравања садржине и без изношења примедби потписао и примио сам окривљени Горан Огњановић. Након тога, у смислу члана 286. став 4. ЗКП о предузетим мерама и радњама полиције учињеним 29.05.2015. године и о полицијском хапшењу од 29.05.2015. године у 05.30 часова, је обавештен Виши јавни тужилац у Прокупљу.

Имајући у виду напред наведено, Врховни касациони суд налази да је доказ - потврда о привремено одузетим предметима МУП РС ПУ Прокупље од 29.05.2016. године прибављена у законито спроведеном поступку у складу са ЗКП, па се у том контексту не може говорити нити о незаконитости налаза и мишљења о извршеном вештачењу психоактивних супстанци НКТИЦ Одсек Ниш број .. бр. .. од 29.05.2015. године, како се то неосновано указује у поднетом захтеву бранилаца окривљеног Горана Огњановића.

Дакле, Врховни касациони суд налази да побијане правноснажне пресуде нису донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а супротни наводи у захтеву бранилаца окривљеног су оцењени као неосновани.

Поднетим захтевом бранилаца окривљеног се указује и на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП уз образложење да се у радњама окривљеног Горана

Огњановића, који није поступао противправно јер је имао рецепт за пронађене лекове, не стичу битна обележја кривичног дела за које је осуђен.

Међутим, Врховни касациони суд налази да се изнетим наводима износи сопствена оцена, на претресу пред Апелационим судом у Нишу, изведених и оцењених доказа, пре свега рецепта лекара Клинике у Хагу – Швајцарској за једну кутију таблета „Флормидал“, која је оцена супротна чињеничним закључцима Апелационог суда у Нишу (датим на страни 10 побијане пресуде), чиме се суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање односно одредбу члана 440. ЗКП. Како повреда одредбе члана 440. ЗКП не представља законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца, у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, поднети захтев је, у овом делу, одбачен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р,

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић